

Banská Bystrica 28. 4. 2020
POZ 551-2018/II-27-2020

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 8. marca 2019 prihlasovateľom BR production, s. r. o., Povraznícka 5, 811 05 Bratislava (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 551-2018/Z-73-2019 zo 7. februára 2019 o zamietnutí prihlášky ochrannej známky „Sedem divov Slovenska“, č. spisu POZ 551-2018, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 551-2018/Z-73-2019 zo 7. februára 2019 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 551-2018/Z-73-2019 zo 7. februára 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) predmetného zákona zamietnutá prihláška slovnej ochrannej známky „Sedem divov Slovenska“, č. spisu POZ 551-2018 (ďalej „prihlásené označenie“), pre všetky nárokované tovary a služby.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že prihlásené označenie vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám v triedach 9, 38 a 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb nemá rozlišovaciu spôsobilosť podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, pretože je tvorené výlučne údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie vlastností, účelu a zemepisného pôvodu dotknutých tovarov a služieb, čím toto označenie zároveň napĺňa zápisnú výluku podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach. Prvostupňový orgán konštatoval, že prihlásené označenie pozostávajúce výlučne zo slovného spojenia „Sedem divov Slovenska“ poskytuje relevantnej verejnosti, ktorú tvorí divák, poslucháč či čitateľ, teda bežný občan Slovenskej republiky, jasnú informáciu, že dotknuté tovary v triede 9 (nahrávky, nosiče rôznych druhov) a služby v triede 41 (tvorba kultúrnych a vzdelávacích programov, nahrávanie a vydávanie publikácií), ako aj súvisiace služby v triede 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb budú zamerané na výnimočné veci a zaujímavosti pôvodom zo Slovenska, resp. situované na Slovensku. Uvedené vyplynulo z významu pojmov tvoriacich prihlásené označenie. Prvostupňový orgán v súvislosti s prihláseným označením poukázal na významovú paralelu so všeobecne známym slovným spojením „Sedem divov sveta“ používaným na označenie unikátnych stavieb, diel, ktoré sú kvôli svojej umeleckej a technickej dokonalosti označované za divy, teda veci budiace údiv, podivenie.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu zo 14. septembra 2018, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľ vo svojej odpovedi doručenej úradu 30. decembra 2018 vyjadril svoj nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu zápisnej

spôsobilosti prihláseného označenia, avšak podľa názoru prvostupňového orgánu nevyvrátil argumenty uvedené v správe úradu, a preto prvostupňový orgán pristúpil k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad. V jeho odôvodnení uviedol, že prvostupňový orgán síce zamietol prihlásené označenie v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach, opomenul však uviesť, ktoré údaje prihláseného označenia poukazujú na vlastnosti nárokováných tovarov a služieb. Podľa prihlasovateľa je napadnuté rozhodnutie nezákonné, nezrozumiteľné, nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvostupňový orgán nevychádzal z náležite zisteného skutkového stavu veci, nesprávne aplikoval relevantný právny predpis, nedodržel pravidlo logického uvažovania a závery, ku ktorým dospel, neboli zistené riadnym spôsobom. V neposlednom rade prvostupňový orgán podľa prihlasovateľa na predmetnú vec neaplikoval právnu normu spôsobom bežným v rozhodovacej činnosti úradu.

V úvode rozkladu prihlasovateľ prvostupňovému orgánu vyčítal, že napriek jeho upozorneniu opakovane uvádzal nesprávne znenie prihláseného označenia a rovnako nesprávne uvádzal obchodné meno prihlasovateľa (BR Production spol. s r. o. namiesto BR production s. r. o.). Uvedené podľa prihlasovateľa svedčí o nedôslednosti prvostupňového orgánu.

Ďalej sa prihlasovateľ venoval hodnoteniu rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia, ktorá je podľa jeho názoru bežná. Napriek tomu, že prihlásené označenie tvorí kombinácia troch bežných slov, tieto žiadnym priamym spôsobom nesúvisia s nárokovými tovarmi alebo službami. Podľa prihlasovateľa nejde o slová explicitne pomenúvajúce príslušné tovary a služby, ako napríklad televízna show, televízny program a pod. Prihlasovateľ rovnako prvostupňovému orgánu vytýkal, že neuviedol, v čom konkrétne prihlásené označenie priamo informuje spotrebiteľa o vlastnostiach, zemepisnom pôvode a účele nárokováných tovarov a služieb. V tejto súvislosti namietol, že prvostupňový orgán dospel k neodôvodnenému záveru, že prihlásené označenie nemá rozlišovaciu spôsobilosť, pretože je tvorené údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie vlastností, účelu, zemepisného pôvodu. Zdôraznil, že každý z uplatnených zákonných dôvodov predstavuje samostatný dôvod zápisnej výluky, a preto sa posudzujú samostatne na základe vlastných pravidiel a kritérií.

Prihlasovateľ poukázal na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-441/05 z 13. júna 2007, podľa ktorého je rozlišovaciu spôsobilosť nutné posudzovať nielen z pohľadu individuálnych vlastností označenia, ale aj z pohľadu priemerného spotrebiteľa, pričom je potrebné vychádzať z okruhu priemerných spotrebiteľov v rámci príslušnej oblasti, pre ktorú je označenie nárované. Priemerného spotrebiteľa, ktorému je výrobok alebo služba určená, nie je možné subjektivizovať na jednu individualitu s konkrétne určenými vlastnosťami, ale je vždy potrebné skúmať vnímanie celej relevantnej skupiny spotrebiteľov, kde napriek určitým spoločným znakom sa vnímanie jednotlivých osôb v tejto skupine môže výrazne líšiť. V tejto súvislosti prihlasovateľ uviedol, že prvostupňový orgán bol povinný najprv zadefinovať príslušné skupiny relevantnej verejnosti, ktoré sú tvorené spotrebiteľmi dotknutých tovarov a služieb, a až následne posúdiť vnímanie prihláseného označenia. Prvostupňový orgán však podľa prihlasovateľa takto nepostupoval.

Prihlasovateľ tiež uviedol, že rozlišovacia spôsobilosť označenia sa môže meniť (zvyšovať alebo znižovať), pričom práve rozlišovacia spôsobilosť prihláseného označenia sa zmenila z dôvodu jeho používania pri príprave a výrobe programu. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, z ktorej vyplýva, že pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti označenia je potrebné skúmať podiel na trhu, geografickú rozšírenosť alebo dobu používania označenia, pretože uvedené faktory ovplyvňujú spôsob, akým spotrebiteľ vníma prihlásené označenie. Používanie prihláseného označenia v súvislosti s prípravou a výrobou programu prvostupňový orgán podľa prihlasovateľa odignoroval. Prihlasovateľ doplnil, že používaním prihláseného označenia, t. j. vysielaním predmetného programu, sa výrazným spôsobom zmení jeho vnímanie zo strany relevantného spotrebiteľa. Podľa prihlasovateľa je nespochybniteľné, že televízny program označený prihláseným označením môže byť jedným z najúspešnejších projektov, čo nepriamo podporuje aj úspešnosť podobných televíznych programov (Zem spieva, Milujem Slovensko, Záhady tela, Taxík a pod.).

Prihlasovateľ sa odvolal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-39/97 z 29. septembra 1998, podľa ktorého ochranné známky, ktoré majú vysokú rozlišovaciu spôsobilosť, či už v dôsledku svojej povahy alebo z dôvodu známosti na trhu, sú chránené vo väčšom rozsahu ako tie, ktorých rozlišovacia spôsobilosť je nižšia.

V ďalšom prihlasovateľ namietal, že prvostupňový orgán porušil zásadu správneho konania, že v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch musí správny orgán rozhodovať rovnako, inak je rozhodnutie nepredvídateľné, oslabuje stav právnej istoty a je v rozpore s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti prihlasovateľ uviedol, že v rámci svojho vyjadrenia k výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti upozornil na identické slovné označenie „Sedem divov Slovenska“, ktoré bolo pod č. 217964 zapísané úradom ako ochranná známka, pričom táto v roku 2016 zanikla neobnovením. Prvostupňový orgán poukaz prihlasovateľa odmietol ako irelevantný s odôvodnením, že išlo o ochrannú známku iného prihlasovateľa. Takéto zdôvodnenie je podľa prihlasovateľa v rozpore s pravidlom logického uvažovania, je porušením povinnosti aplikovať správne relevantný právny predpis a porušením zásady, že v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch musí správny orgán rozhodnúť rovnako. Okrem toho neexistencia platne zaregistrovaného označenia nemôže vyvolávať pochybnosti o schopnosti spotrebiteľa určiť konkrétneho poskytovateľa tovarov a služieb, pretože existuje len označenie, ktoré si prihlásil prihlasovateľ. Prihlasovateľ odmietol aj odôvodnenie prvostupňového orgánu o zmene praxe úradu v prípadoch posudzovania zápisnej spôsobilosti označení z dôvodu spoločenských zmien. Tvrdenie prvostupňového orgánu označil za všeobecný bezobsažný naratív, ktorý nemá oporu v zákone. Upozornil tiež na skutočnosť, že prvostupňový orgán neuviedol, v čom sa známkové právo prispôbuje a akým konkrétnym zmenám a potrebám. Podľa prihlasovateľa nie je v súlade so zákonom uplatňovať prísnejšie kritériá pre posudzovanie prihláseného označenia v porovnaní so zhodným označením zapísaným pod č. 217964.

Prihlasovateľ ďalej uviedol, že ustanovenie § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach sa vzťahuje len na tie označenia, ktoré nemajú žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť. Z postoja prvostupňového orgánu je podľa jeho názoru zrejmé, že určitý stupeň rozlišovacej spôsobilosti prihlásenému označeniu priznal, čo vyplýva najmä z argumentácie, že prihlasovateľ nepreukázal nástupníctvo, resp. nadobúdaci titul k ochrannej známke č. 217964 „Sedem divov Slovenska“.

V súvislosti s argumentom prvostupňového orgánu, že prihlásené označenie poskytuje spotrebiteľom jasnú informáciu o tom, že výnimočné zaujímavosti sú situované na Slovensku, prihlasovateľ uviedol, že po zadaní slova „Slovenska“ do vyhľadávania vo webregistroch ochranných známk úradu systém vygeneroval 500 odkazov na označenia s týmto slovom. S ohľadom na uvedené vyjadril poľudovanie nad tým, že prvostupňový orgán namietal len voči prihlásenému označeniu. V tejto súvislosti poukázal na ochranné známky spoločnosti BILLA, s. r. o., ktorej úrad zaregistroval viaceré ochranné známky obsahujúce slovný prvok „slovenská“, ako napr. „SLOVENSKÁ FARMA mliečne výrobky VÝHRADNE OD SLOVENSKÝCH FARMÁROV“, „SLOVENSKÁ FARMA“, „Slovenská farma BILLA“, „SLOVENSKÁ FARMA Sezónne ovocie a zelenina VÝHRADNE OD SLOVENSKÝCH PESTOVATEĽOV“, „Čerstvé mäso VÝHRADNE OD SLOVENSKÝCH PESTOVATEĽOV“ a ďalšie. Upozornil tiež na to, že úrad zapísal do registra ochranných známk označenie „Sedem statočných“, pričom toto je všeobecne známe slovné spojenie, ktoré verejnosť vníma ako titul kultového filmu. Nesúhlasil ani s odôvodnením prvostupňového orgánu, že nevidí paralelu medzi prihláseným označením a zapísanými označeniami „Sedem klenotov ženy“ a „Našich sedem divov“, na ktoré tiež v rámci prvostupňového konania poukázal. Doplnil, že takýchto príkladov nerovnakého zaobchádzania je veľa a snahou prihlasovateľa bolo upozorniť na to, že postup prvostupňového orgánu bol v rozpore s rozhodovacou praxou, a teda bol nezákonný.

Prihlasovateľ ďalej namietal, že v zmysle § 28 ods. 4 zákona o ochranných známkach (pred zmenou zákona § 28 ods. 3) pred rozhodnutím o zamietnutí prihlášky musí úrad umožniť prihlasovateľovi vyjadriť sa k dôvodom, na základe ktorých sa má prihláška zamietnuť. Podľa prihlasovateľa si však prvostupňový orgán túto povinnosť nesplnil, keďže vo výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti uviedol len zákonné ustanovenia namiesto uvedenia dôvodov, na základe ktorých sa má prihláška zamietnuť a dôvody zamietnutia sa prihlasovateľ dozvedel až v napadnutom rozhodnutí.

V závere rozkladu prihlasovateľ vyjadril presvedčenie, že prihlásené označenie jednoznačne spĺňa zákonné podmienky na zápis do registra ochranných známk vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám, a to z dôvodu, že ide o označenie, ktoré je možné graficky znázorniť a ktoré je spôsobilé rozlíšiť tovary a služby prihlasovateľa od tovarov a služieb iných osôb. Prihlásené označenie je spôsobilé plniť funkciu rozlišovaciu, garančnú, reklamnú, komunikačnú, investičnú a zabezpečovaciu.

S ohľadom na uvedené prihlasovateľ uzavrel, že prihlásené označenie je svojou formou a obsahom originálne do takej miery, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať nárokované tovary a služby, a preto navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade prvostupňové rozhodnutie zmenil a aby bolo prihlásené označenie zapísané do registra ako ochranná známka.

Rozhodnutie o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach označenie uvedené v odseku 1 písm. b) až d) sa zapíše do registra, ak prihlasovateľ preukáže, že označenie nadobudlo pred dňom podania prihlášky, na základe jeho používania na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky, rozlišovaciu spôsobilosť k tovarom alebo službám, pre ktoré je prihlásené.

Podľa § 54b ods. 1 zákona o ochranných známkach konania začaté a právoplatne neskončené do 13. januára 2019 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019.

Prihláška slovnej ochranej známky „Sedem divov Slovenska“, č. spisu POZ 551-2018, bola prihlasovateľom BR production, s. r. o., Povraznícka 5, 811 05 Bratislava, podaná 11. marca 2018 pre tovary „zvukové, obrazové a zvukovo-obrazové nahrávky na všetkých druhoch nosičov, ako aj v digitálnej (elektronickej) podobe; informácie, dáta, databázy, katalógy, programy v elektronickej podobe, elektronické publikácie s možnosťou kopírovania; prístroje na nahrávanie, prenos a reprodukciu zvuku alebo obrazu; magnetické nosiče údajov; nosiče zvukových záznamov; nosiče zvukovo-obrazových záznamov, audiovizuálne záznamové disky; programové vybavenie počítačov, programy na počítačové hry“ a pre služby „telekomunikačné služby - rozhlasové a televízne vysielanie všetkých druhov programov; služby káblového a televízneho vysielania; satelitné vysielanie; komunikačné služby prostredníctvom audiotextu, teletextu, rozhlasu, televízie, počítačovej siete, mobilných telefónov, poskytovanie telekomunikačných služieb; poskytovanie telekomunikačného pripojenia do svetovej počítačovej siete; poskytovanie telekomunikačných kanálov na telenákupy; poskytovanie priestoru na internete; prenos a šírenie správ, informácií, publikácií, audiovizuálnych diel prostredníctvom komunikačných sietí vrátane internetu; tlačové kancelárie; spravodajské agentúry“ v triede 38 a „tvorba a výroba rozhlasových a televíznych programov; výroba publicistických, spravodajských, zábavných, vzdelávacích, kultúrnych a športových programov; výroba hudobných programov; hudobno-skladateľské služby; organizovanie zábavných, kultúrnych, športových a vzdelávacích podujatí; vzdelávacia činnosť; zábavné služby; moderovanie relácií, programov, podujatí; dabingové služby; výroba a prenájom zvukových a zvukovoobrazových nahrávok; zverejňovanie a vydávanie textov okrem reklamných; poskytovanie elektronických publikácií online (bez možnosti kopírovania), vydávanie a zverejňovanie elektronických publikácií; všetky uvedené služby tiež vrátane

služieb poskytovaných prostredníctvom internetu, online a interaktívnych počítačových služieb; vzdelávanie, zábava“ v triede 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ spochybnil prvostupňovým orgánom konštatovanú zápisnú nespôsobilosť prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať akékoľvek označenie, ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, kresby, písmená, číslice, tvar tovaru alebo tvar obalu tovaru alebo zvuky, ak toto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť a zároveň je vyjadrené v registri úradu spôsobom, ktorý príslušným orgánom a verejnosti umožňuje jasne a presne určiť predmet ochrany poskytnutej majiteľovi ochrannej známky. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlišiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je nutné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa, s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlišiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výluka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada. Takéto označenia by mali ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v predmetnom ustanovení je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú vlastnosť tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Existenciu prekážok brániacich zápisu označenia ako ochrannej známky, ktoré sú uvedené v § 5 ods. 1 písm. b) až d) zákona o ochranných známkach, možno prekonať preukázaním nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti vo vzťahu k tým tovarom a službám, pre ktoré je označenie prihlásené (§ 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach). Rozlišovaciu spôsobilosť môže označenie nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary a služby označenia ako tovary a služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Uniesť dôkazné bremeno, t. j. označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať, musí v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach prihlasovateľ. Pri posudzovaní, či prihlasovateľ prostredníctvom predložených dokladov preukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti označenia v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, vychádza úrad z okolností konkrétneho prípadu a do úvahy berie viaceré relevantné faktory – predovšetkým charakter označenia, intenzitu, čas, zemepisné rozšírenie, dobu jeho používania, podiel, v akom je označenie zastúpené na trhu, výšku investícií vynaložených na jeho propagáciu a pod.

Pri skúmaní vecných dôvodov, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je tvorené výlučne slovným spojením „Sedem divov Slovenska“. Slovo „sedem“ predstavuje „číslo, počet 7“, slovo „divov“ je množným číslom od podstatného mena „div“ s významom „niečo neobyčajné, zvláštne, zriedkavé, čo vyvoláva údiv (vec, jav, skutok)“

a slovo „Slovenska“ označuje krajinu „Slovensko, Slovenskú republiku“ (In.: <https://slovník.juls.savba.sk/>). Prihlásené označenie ako celok teda poskytuje jasný, zmysluplný význam „sedem neobyčajných vecí, javov súvisiacich so Slovenskom/na Slovensku“. Uvedený význam a vnímanie, ako v napadnutom rozhodnutí uviedol aj prvostupňový orgán, umocňuje aj všeobecne zaužívané slovné spojenie „Sedem divov sveta“ označujúce súhrn, výber starovekých diel, ktoré vo svojej dobe vzbudzovali obdiv svojou technickou a umeleckou dokonalosťou (In.: www.sk.wikipedia.org). V tejto súvislosti možno poznamenať, že v súčasnosti je slovné spojenie „Sedem divov“ bežne spájané s rôznymi dodatkami, ktoré determinujú, akej oblasti, času alebo územia sa výnimočné veci, javy, diela týkajú (napr. Sedem prírodných divov sveta, Sedem divov podmorského sveta, Sedem divov priemyselného sveta, Sedem novodobých divov sveta, Sedem divov USA, Sedem divov Francúzska a pod.).

Prihlásené označenie je nárokované pre služby v triede 41, ktoré možno súhrne označiť ako služby v oblasti zábavy a vzdelávania formou televíznych a rozhlasových programov (publicistických, spravodajských, zábavných, vzdelávacích, hudobných, kultúrnych a športových) a elektronických publikácií, a pre s nimi súvisiace tovary v triede 9 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ktoré možno súhrne označiť ako zvukové a/alebo obrazové nahrávky na nosičoch a v elektronickej podobe, prístroje na nahrávanie, prenos a reprodukciu zvuku alebo obrazu a počítačové programy, a súvisiace služby v triede 38, ktoré predstavujú súhrne telekomunikačné služby, predovšetkým rozhlasové a televízne vysielanie programov všetkými formami (káblové, satelitné, prostredníctvom internetu, audiotextu a pod.).

Nárokované tovary a služby v triedach 9 a 38 je potrebné považovať za súvisiace so službami v triede 41 v tom zmysle, že sú potrebné pre ich poskytovanie, resp. sú s ich poskytovaním úzko prepojené, ako napr. zábavný televízny program (trieda 41) šírený prostredníctvom televízneho vysielania (trieda 38) alebo distribuovaný na nosiči prípadne v digitálnej forme (trieda 9). Orgán rozhodujúci o rozklade upozorňuje na to, že uvedený príklad slúži len pre ilustráciu a lepšie pochopenie vzájomného vzťahu medzi nárokovanými tovarmi a službami a nemá za cieľ pomenovať všetky potenciálne vzťahy a súvislosti existujúce medzi dotknutými tovarmi a službami.

Vzhľadom na vyššie uvedený význam prihláseného označenia je zrejmé, že vo vzťahu k službám nárokoványm v triede 41 a súvisiacim tovarom a službám v triedach 9 a 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb bude priemerný spotrebiteľ, ktorým je v danom prípade široká spotrebiteľská verejnosť – bežný divák/poslucháč, ktorému sú zábavné a vzdelávacie programy určené, prihlásené označenie okamžite a bez ďalšieho uvažovania vnímať ako opisné, poskytujúce mu informáciu o ich vlastnostiach, konkrétne účele (zameraní, obsahu) a zemepisnom pôvode, tzn. že ide o zábavné a vzdelávacie televízne alebo rozhlasové programy, ktoré poskytujú informácie o výbere siedmich neobyčajných vecí – divov na Slovensku.

Orgán rozhodujúci o rozklade na základe uvedených skutočností v zhode s prvostupňovým orgánom konštatuje, že prihlásené označenie nemá vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, keďže predstavuje označenie takého charakteru, na základe ktorého spotrebiteľ nedokáže odlišiť takto označené tovary a služby prihlasovateľa od rovnakých tovarov a služieb iných subjektov. Vzhľadom na to, že prihlásené označenie ako celok vo vzťahu k nárokoványm službám v triede 41 a súvisiacim tovarom a službám v triede 9 a 38 len opisuje ich vlastnosti, konkrétne účel (zameranie, obsah) a zemepisné miesto, ktorého sa týkajú, zároveň napĺňa zápisnú výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach.

V súvislosti s argumentom prihlasovateľa, že namietané zápisné výluky [§ 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach] predstavujú samostatné dôvody odmietnutia zápisu označení, a preto by mali byť posudzované samostatne, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že hoci je možné súhlasiť s tvrdením prihlasovateľa, prekryvanie pôsobnosti týchto absolútnych dôvodov zamietnutia prihlášky ochrannej známky nemožno poprieť. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-190/05, Twist & Pour, z 12. júna 2007, ods. 39, v ktorom sa uvádza, že slovná ochranná známka, ktorá opisuje vlastnosti tovarov alebo služieb v zmysle čl. 7 ods. 1 písm. c) Nariadenia Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, nemá jednoznačne z tohto dôvodu voči týmto tovarom alebo službám rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle čl. 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade argumenty prihlasovateľa týkajúce sa nesprávnej aplikácie zákonných ustanovení § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach považuje za nedôvodné.

V súvislosti s tvrdením prihlasovateľa, že napriek tomu, že v prípade prihláseného označenia ide o označenie zložené z troch bežných slov, ktoré žiadnym spôsobom nesúvisia s nárokovaným tovarmi alebo službami, pričom prvostupňovým orgánom uplatnenú zápisnú výluku by bolo možné aplikovať v prípade, ak by prihlásené označenie explicitne pomenúvalo príslušné tovary alebo služby, napr. „televízna show“ alebo „televízny program“, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Pokiaľ ide o označenia „televízna show“ či „televízny program“, tieto priamo opisujú druh poskytovaných služieb, pričom, ako vyplývalo z uvedeného, prihlásené označenie priamo opisuje účel (zameranie, obsah) služieb nárokovaných v triede 41 a s nimi súvisiacich tovarov a služieb nárokovaných v triede 9 a 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb a zároveň pomenúva zemepisné miesto, ktorého sa dotknuté tovary a služby týkajú, a teda aj v prípade prihláseného označenia ide o opisné označenie v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach. V danom prípade spotrebiteľ (divák, poslucháč) nebude vnímať prihlásené označenie „Sedem divov Slovenska“ ako označenie, na základe ktorého bude schopný identifikovať obchodný pôvod takto označených tovarov a služieb, teda od ktorého subjektu takto označené tovary a služby pochádzajú, ale bude ho vnímať len ako opisný údaj poskytujúci mu informáciu, že ide o názov programu o najzaujímavejších, neobyčajných veciach (alebo iných javoch) na Slovensku, resp. o názov programu, ktorého účelom je sprostredkovať takéto informácie.

Prihlasovateľ ďalej v spojitosti s definíciou priemerného spotrebiteľa uviedol, že vnímanie jednotlivých spotrebiteľov v rámci skupiny osôb sa môže výrazne líšiť. Orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že pokiaľ ide o význam prihláseného označenia, tento bude vzhľadom na jeho významovú jednoznačnosť bez akýchkoľvek pochybností vnímaný všetkými spotrebiteľmi rovnako, a to vo vyššie uvedenom význame. Napokon ani samotný prihlasovateľ neuviedol, v akom inom význame by prihlásené označenie mohli spotrebiteľia vnímať.

Prihlasovateľ prvostupňovému orgánu vytykal, že v napadnutom rozhodnutí opomenul uviesť, ktoré údaje prihláseného označenia poukazujú na vlastnosti nárokovaných tovarov a služieb. Prvostupňový orgán tiež podľa prihlasovateľa nepostupoval správne, keď nezadefinoval príslušnú skupinu verejnosti, ktorej sú dotknuté tovary a služby určené, resp. ktorej sa týkajú. Orgán rozhodujúci o rozklade považuje uvedené tvrdenia prihlasovateľa za účelové, pretože dôvody odmietnutia zápisu prihláseného označenia – opisnosť a nedostatok rozlišovacej spôsobilosti prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí podrobne opísal na strane 4 odsek 4. V tom istom odseku zároveň odôvodnil, akému spotrebiteľovi sú dotknuté tovary a služby určené.

Ďalej je potrebné poukázať na to, že prihlasovateľ tvrdil, že rozlišovacia spôsobilosť označenia sa môže meniť, pričom rozlišovacia spôsobilosť prihláseného označenia sa zmenila z dôvodu jeho používania pri príprave a výrobe programu. V tejto súvislosti sa odvolal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti označenia je potrebné skúmať jeho podiel na trhu, geografickú rozšírenosť či dobu používania, pretože tieto faktory ovplyvňujú, akým spôsobom spotrebiteľ prihlásené označenie vníma. Podľa prihlasovateľa prvostupňový orgán používanie prihláseného označenia pri príprave a výrobe programu odignoroval. Na preukázanie používania prihláseného označenia prihlasovateľ v rámci prvostupňového konania predložil nasledujúce dôkazné materiály:

- výtláčok (printscreen) s informáciami k prezentácii „7 divov Slovenska“ (dôkaz č. 1),
- zmluvu o vytvorení diela a udelení licencie na jeho použitie z 28. augusta 2018 (dôkaz č. 2),
- e-mail výkonného riaditeľa Štúdia RTVS Košice z 3. septembra 2018 (dôkaz č. 3),
- Program Štúdia RTVS Košice na rok 2019 (príloha predošlého e-mailu; dôkaz č. 4).

Prvostupňový orgán v súvislosti s predloženými dôkazmi vo svojom rozhodnutí na strane 5 odsek 2 s náležitým odôvodnením konštatoval, že tieto nepreukazujú používanie prihláseného označenia vo vzťahu k širokej spotrebiteľskej verejnosti, a sú datované po podaní prihlášky ochrannej známky.

V súvislosti s možnosťou prekonania zápisnej prekážky vyplývajúcej z § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že jednou zo základných požiadaviek pre úspešné uplatnenie predmetného ustanovenia, a teda prekonanie konštatovanej zápisnej výluky je preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je nárokované, pred dňom podania prihlášky ochrannej známky. V prípade prihláseného označenia je preto potrebné, aby prihlasovateľ preukázal, že toto nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť do 11. marca 2018, kedy bola prihláška ochrannej známky podaná. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že označenie, ktoré nemá dostatočnú inherentnú (vlastnú) rozlišovaciu spôsobilosť, môže rozlišovaciu spôsobilosť nadobudnúť len intenzívnym a dlhodobým používaním, vďaka ktorému relevantná verejnosť identifikuje tovary alebo služby

ním označované ako tovary alebo služby pochádzajúce od konkrétnej osoby a označenie nebude považovať za všeobecne používané. Povinnosť označiť a predložiť potrebné dôkazy a uvedenými dôkazmi svoje tvrdenia preukázať spočíva v zmysle § 52 ods. 1 a 3 zákona o ochranných známkach na osobe prihlasovateľa, t. j. prihlasovateľ nesie dôkazné bremeno. Pokiaľ prihlasovateľ v konaní nepredloží relevantné dôkazy dostatočné na to, aby úrad mohol konštatovať nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti nedištinkatívneho a opisného označenia, znáša procesnú zodpovednosť za to, že úrad nemal možnosť urobiť zistenie svedčiacie v jeho prospech.

Na základe preskúmania dôkazov predložených prihlasovateľom je potrebné konštatovať, že tieto nespĺňajú podmienky pre úspešné preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach. Dôkaz č. 1 síce obsahuje dátum vytvorenia 24. február 2018, teda dátum spadajúci do relevantného obdobia, avšak z predloženého výtlačku nie je možné zistiť žiadne bližšie informácie o obsahu prezentácie a tento dôkaz ako taký nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Z predloženej zmluvy uzatvorenej medzi prihlasovateľom a autorkou (dôkaz č. 2) vyplýva dohoda, že autorka v budúcnosti vytvorí scenár k audio-vizuálnemu dielu „Sedem divov Slovenska“. E-mail s prílohou o návrhu programu (dôkazy č. 3 a 4) preukazujú úmysel RTVS v roku 2019 vysielat' zábavný program s názvom „7 divov Slovenska“. Predložené dôkazné materiály, ako správne konštatoval aj prvostupňový orgán, sú datované po podaní predmetnej prihlášky ochrannej známky, pričom podmienkou podľa § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach je preukázanie nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti pred týmto dátumom. Prvostupňový orgán tiež správne uviedol, že predložené dôkazy nepreukazujú, že relevantná spotrebiteľská verejnosť sa mohla s prihláseným označením oboznámiť, a to pred podaním prihlášky ochrannej známky. Orgán rozhodujúci o rozklade na doplnenie uvádza, že predložené dôkazy nepreukazujú, či k výrobe a odvysielaniu programu s názvom „Sedem divov Slovenska“ reálne došlo, a teda či sa relevantní spotrebiteľia (diváci, poslucháči) s týmto označením skutočne stretli. V neposlednom rade orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že pre účely prekonania vnesených zápisných výluk v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach je potrebné predložiť dôkazy preukazujúce rozsiahle a intenzívne používanie prihláseného označenia, čo tiež nebolo zo strany prihlasovateľa splnené. V tomto ohľade možno konštatovať, že prihlasovateľom predložené dôkazy neosvedčujú žiadne reálne používanie prihláseného označenia vo vzťahu k nárokoványm tovarom alebo službám pred dátumom podania prihlášky ochrannej známky, a preto je argumenty prihlasovateľa v tomto ohľade potrebné považovať za bezpredmetné. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlasovateľ predloženými dôkazmi nepreukázal nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti prihláseného označenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona o ochranných známkach. Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa, že prvostupňový orgán skutočnosti týkajúce sa používania prihláseného označenia odignoroval, tento je s ohľadom na uvedené potrebné považovať za účelový a zavádzajúci.

Prihlasovateľ ďalej v rozklade tvrdil, že v preskúvanom prípade bola porušená zásada správneho konania, že v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch musí správny orgán rozhodovať rovnako. V tejto súvislosti poukázal na slovnú ochrannú známku č. 217964 „Sedem divov Slovenska“, ktorá bola do registra ochranných známk zapísaná v roku 2007 a zanikla neobnovením v roku 2016, a na slovnú ochrannú známku č. 228985 „Našich sedem divov“, ktorá bola zapísaná v roku 2010. Prihlasovateľ nesúhlasil s argumentom prvostupňového orgánu, že oblasť práva, vrátane známkového práva, sa prispôbuje spoločenským zmenám a potrebám, čo sa prejavuje v tom, že aj prax úradu v posudzovaní zápisnej spôsobilosti označení sa mení a vyvíja. Prihlasovateľ tiež uviedol, že prvostupňový orgán tento argument bližšie neodôvodnil. Odmietol aj poukaz prvostupňového orgánu, že v prípade ochrannej známky č. 217964 išlo o ochrannú známku iného majiteľa. Okrem toho prihlasovateľ upozornil na ďalšie zapísané ochranné známky obsahujúce slovný prvok „Sedem“ (napr. ochrannú známku č. 229998 „SEDEM STATOČNÝCH“, č. 248745 „Sedem klenotov ženy“, č. 201906 „SEDEM s. r. o.“ a pod.) a na viaceré obrazové ochranné známky spoločnosti BILLA, s. r. o., obsahujúce slovný prvok „slovenská“ (napr. ochrannú známku č. 242850 „SLOVENSKÁ FARMA“, a viaceré od nej odvodené ochranné známky).

V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné uviesť, že zápisná spôsobilosť označení sa posudzuje vždy individuálne s ohľadom na špecifiká každého prípadu, a preto je zřejmé, že závery z jedného prípadu nemožno automaticky vzťahovať na iný prípad. Pokiaľ ide o známkový rad spoločnosti BILLA, s. r. o., tento je založený na spoločnom dištinkatívnom obrazovom prvku štylizovanej krajiny, ktorý je doplnený o opisné údaje. Uvedené ochranné známky teda na rozdiel od prihláseného označenia nie sú tvorené výlučne opisnými údajmi, a preto je poukaz prihlasovateľa na ne v preskúvanom prípade irelevantný. Čo sa týka ochranných známk obsahujúcich slovný prvok „Sedem“, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Z rozsudkov Všeobecného súdu (napr. vo veciach T-311/02 z 20. júla 2004 alebo T-173/03 z 30. novembra 2004) vyplýva, že označenie sa musí zamietnuť ako opisné, ak príslušná

skupina verejnosti okamžite pochopí jeho význam ako informáciu o tovaroch a službách, pre ktoré sa prihláška podáva. K tomu dochádza, keď označenie informuje okrem iného o množstve, kvalite, vlastnostiach, účele, druhu a/alebo veľkosti tovarov a služieb. Vzťah medzi výrazom a tovarmi a službami musí byť dostatočne priamy a špecifický, ako aj dostatočne konkrétny, priamy a zrozumiteľný bez hlbšej úvahy (rozsudok vo veci T-345/99 z 26. októbra 2000). Ak je označenie opisné, zároveň nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Pokiaľ ide o poukaz prihlasovateľa na ochrannú známku „Sedem statočných“, orgán rozhodujúci o rozklade s prihladením na uvedené konštatuje, že táto síce predstavuje názov kultového filmu, avšak jej samotné znenie neposkytuje spotrebiteľovi priamu informáciu o obsahu alebo iných vlastnostiach takto označených tovarov a služieb. Skutočnosť, že spotrebiteľovi sa v spojitosti s touto ochrannou známkou môže v mysli vybaviť asociácia so známym filmom, nepredstavuje vo vzťahu k tovarom a službám, pre ktoré je predmetná ochranná známka zapísaná v registri, sama osebe naplnenie zápisnej výluky vyplývajúcej z ustanovenia § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach. Čo sa týka slovnej ochrannej známky „Sedem klenotov ženy“, táto rovnako neposkytuje spotrebiteľovi priamu informáciu o vlastnostiach služieb, pre ktoré je zapísaná v registri. To isté platí pre ochrannú známku „SEDEM s. r. o.“ a ďalšie, na ktoré upozornil prihlasovateľ. K poukazu prihlasovateľa na rôzne ochranné známky obsahujúce slovo „SEDEM“, resp. „Sedem“, je teda dôvodné konštatovať, že ide o také prípady, ktoré v porovnaní s preskúmaným prípadom vykazujú odlišné okolnosti, teda iný skutkový stav (odlišné označenia, odlišné tovary alebo služby, pre ktoré sú zapísané).

Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s ochrannou známkou č. 217964 „Sedem divov Slovenska“ uvádza, že existujúce zápisy ochranných známok nevedú sami osebe k nároku na zápis prihláseného označenia do registra ochranných známok. Inými slovami, ak aj v minulosti bola do registra zapísaná podobná či rovnaká ochranná známka, prvostupňové rozhodnutie, ktorým je zamietnuté prihlásené označenie, nemôže byť nezákonné len z tohto dôvodu, pokiaľ zo skutočností uvedených v odôvodnení rozhodnutia vyplýva naplnenie podmienok konštatovanej zápisnej výluky. Rozhodujúcou skutočnosťou v preskúvanom prípade je, či prihlásené označenie má alebo nemá rozlišovaciu spôsobilosť, a nie to, či úrad v minulosti zapísal do registra rovnakú alebo podobnú ochrannú známku. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti tiež poukazuje na to, že ochranná známka č. 217964 bola zapísaná do registra ochranných známok v roku 2007 (od jej zápisu uplynulo 13 rokov), a teda jej zápis je potrebné vnímať s ohľadom na vtedajšiu prax úradu pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označení. V súvislosti so skúmaním rozlišovacej spôsobilosti označení prihlásených na zápis do registra ochranných známok orgán rozhodujúci o rozklade, rovnako ako prvostupňový orgán, poukazuje na vývoj praxe v oblasti práva ochranných známok daný vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie a následnými harmonizačnými snahami v rámci EÚ. Vývoj praxe v oblasti známkového práva pritom môže mať za následok, že nie každé označenie, ktoré bolo do registra ochranných známok zapísané v minulosti, bude zapísané ako ochranná známka aj dnes. Vzhľadom na uvedené odvolávanie sa prihlasovateľa na ochrannú známku č. 217964 nemožno považovať za rozhodujúce pre posúdenie zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia.

Prihlasovateľ ďalej v rozklade argumentoval tým, že prvostupňový orgán pochybil, keď v rámci správy o výsledku zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia uviedol len zákonné ustanovenia namiesto dôvodov, na základe ktorých sa má prihláška ochrannej známky zamietnuť. Orgán rozhodujúci o rozklade upozorňuje na to, že prvostupňový orgán vo výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti zo 14. septembra 2018 jasne uviedol, že prihlásené označenie (aj keď omylom označené ako „7 divov Slovenska“) nespĺňa podmienky pre zápis do registra ochranných známok podľa § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach, pretože relevantnej verejnosti poskytuje informáciu, že nárokované tovary a služby v triedach 9 (nahrávky, nosiče) a 41 (tvorba kultúrnych, vzdelávacích programov, nahrávanie, vydávanie publikácií) a súvisiace služby v triede 38 medzinárodného triedenia tovarov a služieb budú zamerané na výnimočné veci a zaujímavosti zo Slovenska. S ohľadom na uvedené je potrebné tvrdenie prihlasovateľa, že prvostupňový orgán neuviedol dôvody, na základe ktorých sa má prihláška zamietnuť, považovať za účelové a zavádzajúce.

Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa, že je zrejmé, že prvostupňový orgán prihlásenému označeniu priznal určitý stupeň rozlišovacej spôsobilosti, o čom má svedčiť jeho argumentácia, že prihlasovateľ nepreukázal nástupníctvo, resp. nadobúdaci titul k ochrannej známke č. 217964, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že takýto záver prihlasovateľa je nedôvodný. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí jasne uviedol, že prihlásené označenie nemá vo vzťahu k nárokovaným tovarom a službám rozlišovaciu spôsobilosť. Poukaz prvostupňového orgánu na nástupníctvo, resp. nadobúdaci titul k ochrannej známke č. 217964 je potrebné

vnímať v kontexte možného prekonania konštatovanej zápisnej nespôsobilosti prihláseného označenia, pre ktoré by skoršie majiteľstvo ochrannej známky č. 217964 mohlo byť, za splnenia ďalších podmienok, významné. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že každé konanie o prihláške ochrannej známky je samostatným správnym konaním a existencia zaniknutej ochrannej známky č. 217964 nemá vplyv na posúdenie zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia.

Nakoniec orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné vyjadriť sa k námietke prihlasovateľa, že prvostupňový orgán napriek jeho upozorneniu opakovane uvádzal nesprávne znenie prihláseného označenia a tiež nesprávne znenie jeho obchodného mena. V súvislosti s nesprávnym uvádzaním prihláseného označenia orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že prvostupňový orgán v správe týkajúcej sa výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti uviedol nesprávne znenie prihláseného označenia „7 divov Slovenska“ namiesto „Sedem divov Slovenska“. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade išlo o zrejmu chybu spôsobenú skutočnosťou, že prvostupňový orgán spolu s posúdením zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia posudzoval aj zápisnú spôsobilosť označenia „7 divov Slovenska“, ktoré je predmetom prihlášky ochrannej známky prihlasovateľa č. spisu POZ 544-2018. V danom prípade podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade nejde o chybu takého charakteru, ktorá by zakladala dôvod na zrušenie prvostupňového rozhodnutia, a to najmä z dôvodu, že sémanticky ide *de facto* o zhodné označenia, pričom neúmyselná zámena slova „sedem“ za číslovku „7“ (v správe o výsledku prieskumu zápisnej spôsobilosti, nie v prvostupňovom rozhodnutí) nemá vplyv na vecnú správnosť prvostupňového rozhodnutia. Pokiaľ ide o výhradu prihlasovateľa k nesprávnemu uvádzaniu jeho obchodného mena (BR Production spol. s r. o. namiesto BR production s. r. o.), orgán rozhodujúci o rozklade upozorňuje na to, že prvostupňový orgán vychádzal z údajov uvedených priamo v prihláške ochrannej známky, kde samotný prihlasovateľ uviedol svoje obchodné meno v znení BR Production spol. s r. o. S ohľadom na uvedené považuje orgán rozhodujúci o rozklade uvedené argumenty prihlasovateľa za nedôvodné.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď prihlášku slovnej ochrannej známky „Sedem divov Slovenska“, č. spisu POZ 551-2018, zamietol. Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že prihlásené označenie vo vzťahu k nárokovým tovarom a službám v triedach 9, 38 a 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb predstavuje označenie bez rozlišovacej spôsobilosti, ktoré je tvorené výlučne údajmi poukazujúcimi na vlastnosti, konkrétne účel (zameranie, obsah) a zemepisný pôvod týchto tovarov a služieb, čím napĺňa zápisné výluky podľa § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Richard Messinger
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

BR production, s. r. o.
Povraznícka 5
811 05 Bratislava